
Świebodzin, st. 2, wykop V, gm. loco, woj. lubuskie, AZP 55-14

Informator Archeologiczny : badania 33, 204

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

ły domy o konstrukcji szachulcowej, z murowanymi piwnicami. Do piwnic prowadziły pochylnie. Budynek na działce nr 48 miał piwnicę o układzie prostopadłym do ul. Długiej, a pochylnię usytuowaną względem niej prostopadle. Kolejną fazę zabudowy części frontowych działek nr 48 i 50 stanowiły dwutraktowe kamienice o ścianach postawionych na fundamentach filarowo-łękowych, z zaadaptowanymi piwnicami zlikwidowanych budynków o konstrukcji szachulcowej. W kamienicy nr 50 założono wówczas drugą piwnicę, a w budynku sąsiednim (nr 48) jeszcze jeden bieg pochylni. Układ przestrzenny parterów kamienic tworzyły obszerna sień, za którą w trakcie tylnym był przechód prowadzący na podwórze oraz izba tylna. Domy o konstrukcji szachulcowej w Świdnicy były wypierane na masową skalę przez budownictwo murowane od końca XIV w. (statut rady miejskiej z 1379 roku).

Inwentaryzacja rysunkowa kamienicy nr 48 i wyniki badań jej reliktyw wskazyują, że w układzie późnogotyckim przetrwała ona do czasu rozbiórki w okresie powojennym. Kamienicę nr 50 rozebrano w XIX w. i na jej miejscu wzniesiono nowy od fundamentów budynek.

Z zarejestrowanych warstw w trakcie tylnym późnogotyckiej kamienicy Długa 48 pozyskano wiele zabytków ruchomych, wśród których dominowała ceramika naczyniowa.

II etap badań będzie przeprowadzony przy wykonywaniu wykopu fundamentowego pod inwestycję realizowaną na obydwu parcelach

ŚWIEBODZIN, st. 2, wykop V, gm. *loco*, woj. lubuskie, AZP 55-14

- miasto późnośredniowieczne i nowożytnie (XIV-XVIII w.)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 20 października do 27 listopada przez mgr Marlenę Magdę-Nawrocką (autorka sprawozdania, Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza). Finansował inwestor prywatny. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 105 m².

W trakcie prac ziemnych po zdjęciu nadkładu warstwy gruzowo-śmietniskowej o miąższości 1,0-1,7 odsłonięto konstrukcje drewniane różne chronologicznie. Najstarsze konstrukcje drewniane w postaci fragmentu ściany z rozłupanych i pionowo wbitych dranic znajdowały się w warstwie brunatnoczarnej mazistej ziemi z nielicznymi materiałami ceramicznymi datowanymi wstępnie na XIV w.

Pozostałe konstrukcje zostały wkopane w tę warstwę. Są nimi drewniane czworokątne cembrowiny dwóch studni pochodzące z 2. połowy XV w. Przestały spełniać swoją funkcję prawdopodobnie w XVIII w., kiedy to zostały zasypane piachem i nielicznym materiałem ceramicznym z XVIII w.

Odsłonięta XIV-wieczna warstwa osadnicza dostarczyła oprócz nielicznych materiałów ceramicznych dość liczne fragmenty skór.

W trakcie prac pod przyłącze kanalizacyjne na głębokości 1,2 m pod poziomem obecnej ulicy natrafiono na wcześniejszą nawierzchnię z dużych dopasowanych kamieni.

Materiały oraz dokumentacja są przechowywane w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Środkowego Nadodrza”.

Badania nie będą kontynuowane.

Święty Wojciech, st. 1, gm. Międzyrzecz, woj. lubuskie, AZP 51-14/19 – patrz: wczesne średniowiecze

Targonie Wielkie, st. 9, gm. Zawada, woj. podlaskie, AZP 36-81/9 – patrz: mezolit

TARNOWO PAŁUCKIE, st. T 22, gm. Wągrowiec, woj. wielkopolskie, AZP 43-31/123

- ślady cmentarzyska kultury łużyckiej z IV-V etapu epoki brązu